

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Widło

w sprawie ze skargi J. K.
na czynności komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w L.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 maja 2022 r.,
na skutek przedstawienia przez Sąd Apelacyjny w [...] wniosków sędziów Sądu Apelacyjnego w [...] o wyłączenie od rozpoznania sprawy I ACo [...]

1. wyłącza od rozpoznania sprawy oznaczonej sygn. akt I ACo [...], sędziów Sądu Apelacyjnego w [...]: R. K., A. S.;

2. oddala wniosek w stosunku do pozostałych Sędziów Sądu Apelacyjnego w [...]: [...] oraz sędziów delegowanych do Sądu Apelacyjnego w [...] - sędziego Sądu Rejonowego J. K.

UZASADNIENIE

W sprawie wywołanej skargą J. K. na czynności egzekucyjne komornika R. D. przy Sądzie Rejonowym w L., sędziowie tego Sądu złożyli stosownie do treści art. 49 kpc wnioski o ich wyłączenie. Podnieśli, że nie znają osobiście skarżącego J. K., natomiast na skutek formułowanych przez skarżącego wielokrotnie negatywnych ocen sądu (skorumpowanie, podejrzenie popełniania wielu przestępstw) w odbiorze społecznym a nade wszystko w odczuciu skarżącego – może zrodzić się wątpliwość co do ich bezstronności. Sędziowie tego

sądu złożyli do organów ścigania zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez skarżącego i formułującego takie zarzuty.

Następnie wnioski o wyłączenie od rozpoznania sprawy o wyłączenie sędziów Sądu Rejonowego w L. złożyli czynni sędziowie Sądu Okręgowego w W., a następnie wszyscy sędziowie Sądu Apelacyjnego w [...]. Wskutek tych wniosków sprawę przedstawiono na podstawie art.52 par 1 in fine kpc Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie wskazanych sędziów Sądu Apelacyjnego i sędziów delegowanych do Sądu Apelacyjnego poza przypadkami dwóch sędziów nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepisy art. 49 i nast. k.p.c. nie przewidują wyłączenia całego sądu jako organu władzy publicznej (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1957 r., 1 CO 27/57, OSPiKA 1958 nr 5, poz. 141, orzeczenie z dnia 23 września 1965 r., II PO 5/65, Nowe Prawo 1966 nr 4, s. 525). Dopuszczalne i możliwe jest wyłączenie ściśle oznaczonej osoby lub osób, co do których występują wątpliwości, czy ze względu na stosunek osobisty z jedną ze stron lub jej przedstawicielem zachowają pełny obiektywizm.

Zgodnie z art. 49 k.p.c., wyłączenie sędziego na wniosek następuje wtedy, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Wniosek musi być zatem umotywowany racjonalnym, obiektywnym i oczywistym w społecznym oglądzie zarzutem, że wobec zgłaszanych okoliczności sprawa nie zostanie rozpoznana bez uprzedzeń, bezstronnie i sprawiedliwie. Brak bezstronności nie ogranicza się do subiektywnego odczucia strony, że sędzia nie jest wystarczająco obiektywny; musi dać się uzasadnić w ramach rozsądnej oceny i ustalonych obiektywnie okoliczności (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 1969 r., I CZ 124/69, LEX nr 6629).

Należy uznać, że zachodzą podstawy do wyłączenia tych sędziów w stosunku do których imiennie skierowano zarzuty wnosząc o uchylenie im immunitetu, co skutkowało wszczęciem postępowania dyscyplinarnego i w odbiorze obiektywnym mogło by budzić wątpliwości co do bezstronności z uwagi na tok

postępowania dyscyplinarnego wszczętego na skutek działań skarżącego. Dotyczy to sędziów R. K. oraz A. S.

W pozostałym zakresie należy uznać, że złożone wnioski nie są zasadne. Po pierwsze, wskazują, że pomiędzy określonymi sędziami a skarżącym J. K. nie istnieją jakikolwiek związki, które mogły by uzasadniać wątpliwości co do ich bezstronności.

Po drugie, kierowanie zarzutów czy nawet próba wszczynania postępowań dyscyplinarnych czy składanie prywatnych aktów oskarżenia lub wytaczania powództw przeciwko sędziom jeżeli nie mają one żadnego racjonalnego uzasadnienia i podstaw stanowi nadużycie procesowe, które nie może prowadzić do ich nieuzasadnionego wyłączenia. W konsekwencji może to prowadzić do paraliżu prowadzonej sprawy i naruszać uprawnienia wierzyciela prowadzącego egzekucje. Łatwo można sobie wyobrazić celowe działania i obstrukcje w tej materii. Po trzecie, co do zasady z wnioskiem o wyłączenie może wystąpić sędzia lub strona w stosunku do sędziego który został wyznaczony do rozpoznania sprawy. W niniejszej sprawie do jej rozpoznania został wyznaczony D. J., jednak ze względu na tok postępowania, stanowisko sędziów posądzonych o negatywne zachowania, złożone przez nich wnioski należało te rozpoznać.

Po czwarte, reasumując okoliczności podane w jednobrzmiących wnioskach nie wskazują na to, sędziowie Sądu Apelacyjnego w [...] byli w jakikolwiek sposób zainteresowani wynikiem sprawy, oraz by w jej rozpoznaniu mogli kierować się ocenami subiektywnymi, zamiast oparcia na obowiązującym prawie, lub by ich decyzja procesowa miała być poddana jakimkolwiek naciskom zewnętrznym. Nie istnieją zatem okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności.

Z tych przyczyn orzeczono, jak na wstępie.